

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ס"ז ע"א

האם טעם כעיקר הוי דאורייתא או דרבנן? [תד"ה א"ר].

בבית	בכל איסורים שבתורה	בבית
לרש"י בחולין	דרבנן	דאורייתא
לתוס'	דאורייתא	דאורייתא

עבודה זרה דף ס"ז ע"ב

האם איסור שנותן טעם לפגם אוסר התבשיל?

בבית	בבית שהיה אסור ואח"כ נפגם	בבית שנפגם ואח"כ נאסר ²
לר' מאיר	אוסר	אינו אוסר
לר' שמעון	אינו אוסר	אינו אוסר

קדירה הבלועה ונותנת טעם לפגם באופנים דלהלן, האם אוסרת? [תד"ה ואידך].

בבית	בבית שאם היה האיסור בעין לא היה פוגם	בבית שאם היה האיסור בעין לא היה פוגם
לר' מאיר	אוסרת	אוסרת
לרבנן	אינה אוסרת	אוסרת ³
לר' שמעון	אינה אוסרת	אינה אוסרת

¹ דבבית כתיב כל אשר יגע בבשרו יקדש (מלבד זרוע בשלה דאיל נזיר). עוד הוכיחו תוס' באורך, שגם לשיטת רש"י דטעם כעיקר דרבנן, מ"מ בבשר וחלב - הוי דאורייתא. אמנם רש"י עצמו כתב שטעם כעיקר לאו דאורייתא ונתן דוגמא לחלב שנטף לתוך סיר.

² כגון נבילה סרוחה, ופירש"י לקמן [דף ס"ח רע"א], דהואיל ואיפגמא מקודם שבאה לידי נבילה לא חל עליה שם נבילה, אבל דבר שנאסר קודם, שוב לא פוקע איסורו (לר' מאיר) משום הפגם.

³ דס"ל דגם קדירה בת יומא אי אפשר שלא פגמא פורתא, ובכו"א אסרה תורה גבי גיעולי עכו"ם, ומזה ילפינן לכל מקום שבאופן שאם היה איסור בעין היה נותן טעם לשבח, אפי' שעתה נותן הבלעו טעם לפגם - אסור.